

Moet de mens bestuurd worden?

In een gezin met vader, moeder en kinderen is niemand echt de baas en toch loopt het over het algemeen op rolletjes. Er zijn wat huishoudelijke regels en de ouders die wijzer zijn hebben daarover overlegd en lichten die toe tijdens de opvoeding. Bureaucratie ontbreekt en het prettig samenleven ontvouwt zich in praktische zin. Er is ruimte voor zelfverwezenlijking en op enig moment vliegen de kinderen uit met een eigen set aan normen en waarden.

De ingrediënten voor een gezond, liefdevol en zingevend gezin (in de zin van bestuur) zijn:

1. Alle gezinsleden kunnen zich vrij uitspreken.
2. Wijsheid is leidend voor de regels en keuzes.

Beide ingrediënten zijn belangrijk, maar botsen tegelijk. De kans is aanzienlijk dat de ouders van mening verschillen en dat één of beide toch de baas willen spelen. Daarnaast willen kinderen, ondernemend als ze vaak zijn, ook wel eens de baas spelen. Wanneer de meningen botsen wordt soms niets besloten en soms niet de meest wijze beslissing genomen. De sterkste kan winnen, maar evengoed degene met de grootste mond.

Dan gaan we er nog vanuit, dat alle gezinsleden oprecht zijn en niet per se egoïstisch. Wanneer de belangen groot zijn, dan kunnen er spelletjes gespeeld worden. Verschillende gezinsleden kunnen samen heulen om hun zin te krijgen. Er wordt gepraat en er kan manipulatie plaatsvinden. Er kan bedreigd en gelogen worden.

Hoe organiseren we dit nu wijs in een familie, in een dorp, in een gebied, een land, een continent en op de hele planeet? In een gezin kan het al misgaan en hoe meer mensen betrokken zijn des te onpersoonlijker het wordt. Maar laat ik eerst kijken naar een onderliggend thema:

‘Wij’ versus ‘ik’.

De mens is een groepswezen. We zijn als soort zover gekomen, omdat we als groep konden overleven. We stonden tegenover een uitdagende natuur én tegenover andere groepen. Samenwerken was noodzakelijk en daarom moesten wij ook samenleven.

Nu de mens zijn plek heeft veroverd op de planeet is een nieuwe fase aangebroken. De evolutie duwt ons van ‘wij’ naar ‘ik’. Wanneer een mens op zichzelf wordt teruggeworpen, dan ontstaat de ruimte om via ‘het zelf’ contact te maken met ‘de bron’.

‘Wij’ staat als het ware in de weg voor zelfverwezenlijking. Natuurlijk hebben we anderen nodig om het leven continu te spiegelen zodat we kunnen leren door ervaringen in de praktijk, maar tegelijk zijn die anderen een continue bron van conditionering die ons weghouden van ‘onzelf zijn’.

De reden dat de mens het ‘ik’ opzoekt is, in mijn visie, simpelweg ingegeven door God’s plan voor de evolutie van de mens en het hele leven. Het is de weg van groei in bewustzijn. We zijn bezig wezenlijk mens te worden en ons te onttrekken uit de onbewuste neiging ons te laten leiden door onze instincten en emoties. We mogen eindelijk eens bewuster worden. Bewust bewuster worden.

We hebben elkaar nodig, om bewuster te kunnen worden. Maar de weg die we evolutionair moeten afleggen is ‘naar binnen’ om zelf-bewust te worden, om zo een bewustere bijdrage

te kunnen leveren aan het collectief. Niet omdat het moet, omdat dat moet van het collectief, maar omdat we dat middels een diep innerlijk proces kunnen 'weten'.

Ik weet dat genoeg mensen dit niet met mee eens zullen zijn en dat zij er van overtuigd zijn dat dit ook plaats kan vinden via het 'wij'. De praktijk laat echter anders zien, want de mens is tot nu toe alleen nog beschaafd gebleken door hetzij welvaart ofwel onderdrukking. Waar er beschaving lijkt te zijn, is die flinterdun. Haal je de welvaart weg, dan komen de beesten tevoorschijn. Valt de onderdrukking weg, dan komen de onderhuidse spanningen terug.

Alle profeten en wijzen in ons verleden hebben de 'weg naar binnen' afgelegd om in enige mate verlichting te bereiken. Diepe meditaties leiden naar 'het zelf' en 'de bron'. Ons denken is nog lang niet in staat om datzelfde te bereiken. Ons denken is nog primitief en wordt verstoord door onze onbewuste instincten en emoties. 'Ik ben' is de weg.

Maar laat ik terug gaan naar 'bestuur', de botsende ingrediënten.

Vrijheid

De mens floreert als hij creatief kan zijn en daarvoor heeft hij vrijheid nodig. Hoe vrijer de geest kan zijn, des te meer deze afgestemd kan zijn op het leven zelf. Het leven reikt alles aan dat de mens nodig heeft en wij mogen ons daarom overgeven aan dat leven. Onze intuïtie is onze belangrijkste eigenschap om contact te maken met de natuur, met onze natuur en met God.

Door alle conditionering is de mens minder intuïtief geworden. We zijn verder af komen te staan van de natuur. Bijvoorbeeld door specialisaties weten we de meesten mensen in de grote steden niet meer hoe ze voor zichzelf moeten zorgen mocht de supermarkt niet opengaan. Maar nog veel belangrijker heeft de mens zijn intuïtie nodig om geestelijk vrij te worden en zijn. Om de conditionering af te kunnen leggen, de conditionering van de buitenwereld én die van zichzelf. Om los te komen van angst en lust, het instinct en de emotie, het reptielenbrein en het zoogdierenbrein.

Hoe bestuur je nu een groep op zo'n manier dat die maximale vrijheid biedt? Maximale vrijheid voor het individu, het 'ik', wel dusdanig dat dit niet ten koste gaat van het collectief. Hier hebben we ook te maken met spanning tussen het 'wij' en het 'ik'. Want waar ligt de grens. Toch zou het streven moeten zijn het 'ik' zoveel als mogelijk ruimte te geven. Omdat het 'ik' moet groeien in bewustzijn, zodat dat 'ik' zelf bewust wordt en zelf kiest voor 'wij'.

Wanneer alle individuen wijs zijn geworden, dan is het collectief bewust. We kunnen die evolutie niet versnellen en zullen door de zure appel heen moeten bijten. Groei gaat gepaard met pijn. We moeten durven loslaten, het 'wij' durven loslaten. Dat is, in essentie, in intentie. Want natuurlijk gaat dit niet in één keer en met bijna acht miljard zielen op deze planeet zal er de nodige tijd en energie aan gependend moeten worden. Het is een proces, het is evolutie, van bewustzijn, het plan van God dat zich ontplooft.

Lees alsjeblieft door de regels en de woorden heen. Ik weet dat gelovigen zich zullen storen aan mijn visie op God en evolutie. En ik weet dat niet gelovigen zich zullen storen aan het woord God. Lees het op jouw eigen wijze en kijk hoe mijn inzet kan landen in jouw eigen waarheid.

Wijsheid

Wat is wijsheid? Wie is wijs én belangeloos? Er zijn slimme mensen, maar zijn die ook wijs? Is het mogelijk dat een volk wijs is en wijze besluiten neemt? Op basis van welke kennis en ervaring kun je dan stellen dat zo'n volk wijs is? Kijk naar hoe hele volkeren achter propaganda en hypes aanrennen, kun je die volkeren de echt belangrijke besluiten laten nemen? Het Westen is al helemaal verdwaald, maar zoveel niet-westerse landen willen al zolang op het Westen lijken dat ze ook al behoorlijk de weg kwijt zijn.

Kijk naar hoe ongezond hele volkeren leven, hoe dik de mensen zijn, hoe ze met natuur omgaan, wat ze dieren aandoen, de ontelbare verslavingen, ze kunnen hun eigen kinderen nauwelijks opvoeden, laat je hen dan keuzes maken voor het collectief? Want wat zien we dat die volkeren doen als het gaat om hun leiders kiezen? Ze stellen middels zogenaamde democratische verkiezingen leiders aan die uiteindelijk nooit de belangen van het collectief dienen, maar de belangen van die carrièrepolitici zelf en hun werkelijke sponsors.

Die leiders zijn niet wijs, ze zijn slim. Ze zijn niet kundig, maar kennen de juiste mensen. Ook waar niet gekozen wordt moet je maar afwachten welk soort leiders zich aandienen. Ons kent ons. Iedere organisatie die lang genoeg bestaat mondt op enig moment bijna altijd uit in een corrupt instituut. Mensen kunnen slecht omgaan met macht, omdat ze slim zijn en niet wijs.

En als je eens een wijze leider hebt die de juiste dingen doet voor het collectief, hoe lang heb je die en wat komt daarna? Dit laat zien, dat je leiderschap alleen kunt krijgen middels zelfverwezenlijking. Je kunt namelijk alleen jezelf leiden. Uiteindelijk, want het vergt een weg om daar te komen. Individueel en als collectief. Het komt steeds op hetzelfde neer, alles is afhankelijk van hoe de mens zelf evolueert en op het pad van God terecht komt. Niet om te geloven, maar om te weten. Niet om een religie te volgen, maar om wezenlijk eigen verantwoordelijkheid te kunnen dragen.

De vraag is dan hoe we daar kunnen komen. Hoe kunnen we 'ons' bestuur organiseren, dusdanig dat deze ons evolutionair proces naar een bewust wezen zo goed als mogelijk ondersteunt. Wat kennen we van de hedendaagse bestuursvormen, hoe zijn we georganiseerd en welke ideologieën hangen wij aan?

Ideologieën

In het spectrum van verschillende ideologieën lijkt vrijheid het belangrijkste criterium te zijn. Aan de linkerzijde heerst het collectief en aan de rechterzijde het individu, van communisme tot libertarisme.

Gelijkheid mangelt iedereen door dezelfde trechter. Anarchie in een onbewuste samenleving leidt tot ernstige ongelukken.

Echter, in onze hedendaagse wereld zijn we allemaal, van links tot rechts, overgeleverd aan een mondiaal financieel systeem dat alles bepalend is. Het is dat financiële systeem dat de dienst uitmaakt. Geld is namelijk een doel op zich geworden, omdat het systeem dat is en faciliteert. De onbewuste mens heeft dat niet in de gaten en gaat er volledig in mee. Iedereen staat uiteindelijk op dezelfde ladder, de leiders én de volgers.

Doe je mee aan een loterij? Dan hoop je rijker te worden, te winnen. Dat kan alleen als het ten koste gaat van anderen. Zo simpel is het. Zo onbewust is de massa, die denkt en meent

dat een loterij gewoon een leuk spel is. Het is echter een uiting van hoe wij leven als soort. Neem dit niet licht op, want het is essentieel voor onze doorbraak in bewustzijn.

Het financiële systeem dat mondiaal overheerst is een piramidespel. Rente zorgt ervoor dat het systeem alleen overeind kan blijven als er groei is. Meer, meer en nog eens meer. Het gaat om winst. Winst voor de aandeelhouders. De rijken worden rijker, ten koste van de armen. Of het land nu communistisch of libertaristisch is, het komt op hetzelfde neer. Geld bepaalt alles. Met geld kun je geld maken, het is totaal pervers geworden. De banken zijn private instellingen die geld creëren 'uit het niets'. Geld is de ideologie die alle andere ideologieën overheerst. Kapitalisme is nu de kanker van de wereld.

Het goede van communisme is het ideaal dat grondstoffen toekomen aan het collectief en niet aan slimme investeerders die rijk willen worden ten koste arme arbeiders. Zijn die grondstoffen dan eigendom van het landelijk collectief of dat van de hele wereld?

Het goede van libertarisme is het ideaal dat individuele vrijheid leidt tot creativiteit en persoonlijke groei in bewustzijn. Maar hoe gaan slimme mensen in vooral westerse landen nu om met dergelijke vrijheden die overduidelijk ten koste gaan van anderen?

Er is nog een variatie mogelijk aan de linkerkant, namelijk een ideologie gestoeld op religie. Zonder scheiding tussen kerk en staat of zelfs waar de kerk de staat is, is de religie de drager voor hoe zaken georganiseerd worden. De bestuursvorm is dan theocratisch. Grappig genoeg kun je dit ook bezien als rechts, want veelal zijn religies juist conservatief ingestoken. Ik plaats het nu alleen aan de linkerkant vanwege het collectieve karakter.

Bestuursvormen

Ze zeggen wel dat democratie de minst slechte bestuursvorm is, omdat je moet kiezen uit verschillende kwaden. Ik meen dat alle bestuursvormen (voorlopig / tijdelijk) kunnen werken, mits je wijze mensen aan de leiding hebt en geen slimme. Het financiële systeem dat corruptie stevast in de hand werkt helpt natuurlijk ook niet mee.

De huidige democratieën zijn mijns inziens schijndemocratieën. Eens in de paar jaar mag je de leiders kiezen, die vervolgens hun beloften vergeten en de idealen van hun werkelijke sponsors najagen tot de volgende verkiezingen. Zelden zijn het volksvertegenwoordigers, maar vertegenwoordigers van zichzelf en andere belanghebbenden. Een enkele keer tref je een wijze leider, dan heb je geluk.

In die zin is een democratie niet veel anders dan de andere bestuursvormen die je globaal gezien op één hoop kunt gooien. De rest is namelijk een kleine groep leiders die alles bepalen voor hun volk. Van dictatuur tot plutocratie en van aristocratie tot oligarchie, zelfs meritocratie, technocratie en theocratie kun je autoritarisme noemen. Alle kunnen werken, maar evengoed puur ellende voor het volk zijn.

Je zou zeggen dat een democratie de mens het meest uitnodigt tot zelfverwezenlijking, maar gezien de huidige staat van het moreel en cultureel failliete Westen vraag ik mij ernstig af of dat zo is. Ik denk dat het weinig uitmaakt, uiteindelijk. Ik denk dat het volk zelf in beweging moet komen, waardoor de leiders het volk volgen in plaats van andersom.

Maar toch.

Wat te doen?

Wat is nu belangrijk als het gaat om die door mij gepropageerde zelfverwezenlijking?

Een bestuur wat zoveel als mogelijk decentraal georganiseerd is, zodat de mensen kunnen meedenken en meedoen. Een slanke overheid zonder al te veel regels en dus bureaucratie. Decentrale gebieden worden ingedeeld naar gezamenlijke cultuur en taal.

Een samenleving waar we zoveel als mogelijk individuele vrijheid hebben, maar waarbij onze normen en waarden óók rekening houden met het collectief. Een scheiding tussen kerk en staat om vrij te kunnen zijn in wat het individu gelooft, omdat uiteindelijk geen mens en geen instituut in kan staan tussen de mens en God.

Een financieel systeem waar geld puur een ruilmiddel is en onderdeel is van het collectief in plaats van private rijken. Ook de middelen zoals grondstoffen komen toe aan het collectief. Primaire levensbehoeften worden niet belast en er wordt geen winst op gemaakt.

Het volk krijgt toegang tot alle informatie en kan middels directe democratie haar mening geven en participeren in alle besluitvorming. Leiders leggen open en transparant verantwoording af en gedragen zich als ware volksvertegenwoordigers.

Fantasie

Tja, dit is mijn fantasie. Er is natuurlijk geen oplossing, zeker geen standaard oplossing voor iedereen, niet voor alle landen, waarschijnlijk voor geen één land. Alsof niet iedereen zijn eigen ding doet en zeker de huidige leiders gewoon hun eigen koers varen. Ik ben geen professor en dit is geen proefschrift. Het zijn louter overdenkingen, vooral om het voor mijzelf eens op een rijtje te zetten. Waar sta ik eigenlijk in dit geweld?

Worden wij over tienduizend jaar nog door leiders bestuurt of zijn we dan al ver genoeg om samen te werken en te leven zonder leiders? Of, wat zijn leiders tegen die tijd?

Wat kan 'ik' nu doen? Bewuster worden. De weg naar binnen gaan. Het is geen mentale exercitie, maar een spirituele ervaring die ons op Aarde brengt. Wanneer gaan we werkelijk op weg?

Nico Cost, 14 juli 2024